

נימוקים לבחירה:

שברה שיאי מבירה עם למללה מס' 75
אלף עותקים מספירה "אות מאבשלום".
בעקבות הצלחת הספר חורה מירבת
החינוך להתמקד בדמותו של אבשלום
פיינברג, והוא עלה מהוה על דמותו

הירושג החשוב שלי ב-2010: "הצלחת'אות מאבשלום", שבעורי הוא פריקט חיים. הספר הצילח להעלו על פני השטח דברים כמו משולש האהבה של אבשלום פיינברג עם האחיות שרה ורבקה אהרוןソン, המות של אבשלום במדבר, ההתקבצות של שרה במקלהת הקטנה והכסף שלא נמצא עד היום. כל זה הוביל לי את הדמיון, ואני שמהה שהצלחת'אות במאזות הספר להלheit את הדמיון של אנשים אחרים".

眷י לשנה הקרובה: "לאחר הצלחת הספר שטרף את חי, הרגשתי שאני חייבת לכתוב משהו שונה לחולין, וכך��וי שקוועה עכשו' במחזה 'תתחיה' לחיך', שעוסק בקשימים חברתיים והتعلויות של בני נורא בגל החטיבה. זו פעם ראשונה שאני כותבת קודם מחזה, ורק אחר כך את הספר".

רגעים של קושי: "ביקורת אחת הרסנית בעיתון על האישיות שלי, לעומת הביקורות הטובות שהיבשתי. בונאה שאין לי את הקוצץ המתאים. בדיעבד, אותו מבקר עוז לי, כי בסופו של דבר הוא גרים להרבה אנשים להסתקרן ולקנות את הספר".

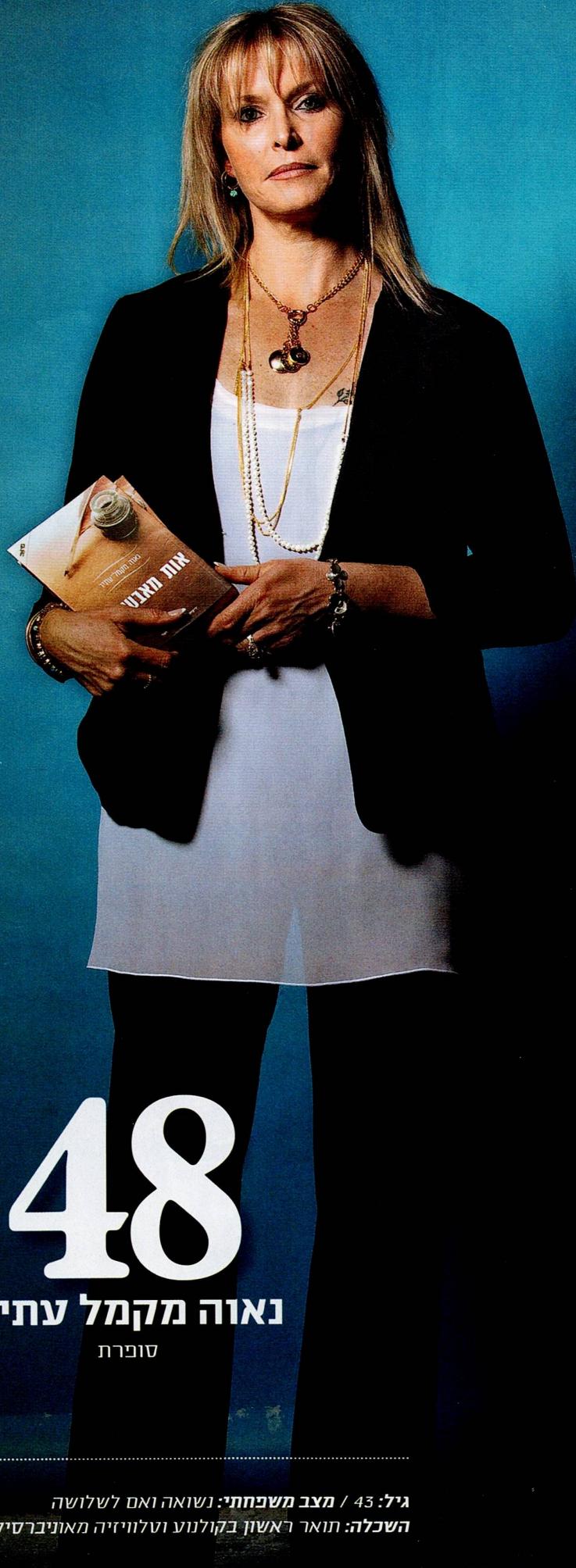
הגשמה עצמית: "אני מרגישה שהגשמי את עצמי, במיוחד כי אני לא מקבלת את כל מה שקרה עם 'אות מאבשלום' כМОון מלאין. עם זאת, אני מכך להסיפור ההיסטורי הבא שיגיע לידי".

פנאי: "משפחה, חברים ותיאטרון, בסדר זהה".

המלצת תרבותית: "שני ספרים שהשפיעו עליי במיוחד ועצרו את נסמתני: 'זודה ולחם' של מירה מגן, ו'שם אגדים לא יבואו' של שרה שלילה".

משפט שהופיע עליי במיוחד: "משפט שהתגלגל אליו בזמן שכתבתי את 'אות מאבשלום' וושם בסעיף על פתגם אידי: סופר אינו צריך לספור את המיללים שהוא מניח על הדף, הוא צריך לשקל אתו".

אשת השנה שלי: "אורלי וילנאי, בגלל האומץ שלו להציג לביסים הבלתי נראים של העולות החברתיות, ולהשוף לפני כולן את מה שמסתתר שם. האגדה החברתית עליה נקייה מאיןורים".
(של שניידר)

נאוה מקמל עתיר

סופרת

גיל: 43 / מכב משפחתי: נשואה ואם לשלושה
השכלה: תואר ראשון בקולנוע וטלוויזיה מאוניברסיטת ת"א